

Číslo jednací: 7To 95/2015 -

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 11. března 2015 v trestní věci **obviněného Jakuba Svobody**, nar. , **stížnost státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. ledna 2015, sp.zn. 3 T 45/2014, a rozhodl, t a k t o :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. se **stížnost z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným usnesením obvodního soudu bylo rozhodnuto, že podle § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obžalovaného Jakuba Svobody, stíhaného pro skutek spočívající v tom, že dne 22. března 2014 v době kolem 14:40 hod. v Praze 1, na Jungmannově náměstí, na meetingu Dělnické strany sociální spravedlnosti při zahájení předvolební kampaně k volbám do Evropského parlamentu, během projevu předsedy této politické strany Mgr. Tomáše Vandase, za přítomnosti několika příznivců a rovněž několika odpůrců této politické strany, potřísnil hořlavou tekutinou a zapálil textilní vlajku Evropské unie, která vzápětí během několika vteřin celá shořela, v čemž bylo podaným návrhem na potrestání spatřováno spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku postupuje Úřadu MČ Praha 1, neboť by se mohlo jednat o přestupek dle zákona č. 200/1990 Sb. v platném znění.

Proti tomuto usnesení státní zástupce podal v zákonné lhůtě stížnost, kterou odůvodnil tím, že v předmětné trestní věci soud dne 27.6.2014 vydal trestní příkaz, jímž obviněného uznal vinným přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr.zákoníku. Soud při hlavním líčení po provedeném dokazování, aniž by došlo ke změně ve skutkových zjištěních, dospěl k názoru, že na straně obviněného nelze dovodit, že by zejména po subjektivní stránce naplnil zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr.zákoníku. Skutek, kterého se dopustil obviněný, byl nepochybně spáchán veřejně a na místě veřejnosti přístupném, přičemž skutku se dopustil vědomě a cíleně, tedy v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, o čemž svědčí skutečnost, že poté, co se mu nepodařilo zapálit vlajku loučí, odešel si pro lahev s hořlavinou, vlajku touto látkou potřísnil a teprve poté se vlajka vzňala. K zapálení vlajky nedošlo ani omylem, ani z nedbalosti, takže diskutabilní může být pouze znak skutkové podstaty hrubá neslušnost nebo výtržnost, kdy v dané trestní věci spíše jde o hrubou neslušnost. Za hrubou neslušnost lze považovat jednání, jímž pachatel hrubě porušuje pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky, útočí na něčí čest nebo vážnost a podobně. Vlajka Evropské unie je symbol, který státům patřícím do Evropské unie symbolizuje jejich zařazení mezi tyto státy, symbolizuje jejich spolunáležitost k tomuto svazku, do kterého patří i Česká republika. Vlajka Evropské unie je symbol Evropské unie coby společenství více států, které by oprávněně mohly spálení jejich symbolu vnímat jako hanobení nebo urážku. Spálením vlajky Evropské unie obviněný de facto projevil neúctu vůči občanům zemí, společně se kterými je Česká republika v Evropské unii, a takovýto projev není možné v žádném případě označit za něco bezvýznamného, za jednání nepatrně závažné,

keré by bylo možné ospravedlňovat nebo tolerovat, i když v daném případě nebylo jednání obviněného spojeno se způsobem újmy na zdraví nebo ke škodě na cizím majetku. Obviněný zcela jistě hrubým způsobem porušil hranice a meze slušnosti, překročil jak mantinely obecné morálky a politické kultury, tak také zákon. Obviněnému nikdo nemůže upřít právo na vyjádření jeho politického názoru, evidentně jako negativního ve vztahu k Evropské unii, ovšem nelze tolerovat formu, jakou svůj názor veřejně a na místě veřejnosti přístupném prezentoval. Nelze přihlížet, že skutku se dopustil na počátku kampaně voleb do Evropského parlamentu. Nezáleží na tom, zda konání obviněného přitáhlo pozornost občanů nebo zda některého z přihlížejících občanů pohoršilo, neboť to není znakem skutkové podstaty trestného činu výtržnictví. Nemůže záležet ani na tom, zda na místě přítomní policisté proti obviněnému zasáhli nebo ne, respektive z jakého důvodu neprovedli zákrok, zda šlo o jejich pochybení nebo taktiku v zájmu předejití vyhocení situace. Konání obviněného zcela jistě dosáhlo přinejmenším typové závažnosti obdobných jednání, běžně kvalifikovaných jako trestný čin výtržnictví, a proto navrhuje, aby napadené usnesení bylo dle § 149 odst. 1 tr.ř. městským soudem zrušeno a obvodnímu soudu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Městský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal dle § 147 odst. 1 tr.ř. správnost výroku napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo a přesvědčil se, že stížnost státního zástupce není důvodná.

Řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, nevykazuje žádné vady. Také výrok tohoto usnesení je správný.

Skutečnost, že obvodní soud nejprve rozhodl o vině i trestu obviněného trestním příkazem a poté, aniž by došlo ke změně skutkových okolností, vydal napadené usnesení, je zcela právně irelevantní, neboť trestní řád takovýto postup nezakazuje. Se státním zástupcem lze souhlasit v tom, že se obviněný zažalovaného skutku dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném. Oproti tomu se městský soud nemohl ztotožnit s názorem státního zástupce, že obviněný spáchal zažalovaný skutek ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Skutečnost, že poté, co se obviněnému nepodařilo zapálit vlajku loučí, odešel si pro lahev s hořlavinou, vlajku touto látkou potřásl a teprve poté se vlajka vzněla, neprokazuje podle městského soudu úmyslné zavinění obviněného ve formě přímého úmyslu, jak jednoznačně vyplývá z výpovědi obviněného před obvodním soudem. Odvolací soud nesouhlasí s názorem státního zástupce, že obviněný svým jednáním naplnil znak objektivní stránky skutkové podstaty přečinu dle § 358 odst. 1 tr.zákoníku, a to znak hrubá neslušnost.

Ustanovení § 358 tr.zákoníku chrání klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Zpravidla jsou výtržnictvím ohroženy i další zájmy, zejména zdraví lidí, cizí majetek, čest a důstojnost lidí a podobně. Hrubou neslušností je jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky. Ustanovení § 358 odst. 1 tr.zákoníku demonstrativně stanoví příklady takového jednání, a to hanobení hrobu, historické nebo kulturní památky, hrubé narušení přípravy a průběhu sportovního utkání. Jako další příklady lze uvést hrubý útok na čest a vážnost občana, například vulgární nadávky, oplzlé řeči a urážky skutkem. Ze slov hrubá neslušnost plyne, že musí jít o závažnější neslušnost přičítící se pravidlům občanského soužití a zásadám občanské morálky. Hrubý charakter neslušnosti nelze dovozovat pouze z charakteru osobnosti pachatele a jeho pohnutky, ale je třeba zejména hodnotit vlastní projev pachatele, a to i ve vztahu k prostředí, kde k němu došlo. Při posuzování činu kvalifikovaného jako přečin

výtržnictví je nutné z hlediska § 358 odst. 1 tr.zákoníku zejména: a) uvážit intenzitu, rysy a průběhu útoku (slovní či jiné, nebezpečnější projevy), b) posoudit okolnosti, za nichž byl čin spáchán (na pracovišti, na ulici, v restauraci, na shromáždění občanů, dále denní či noční doba, počet pachatelů), za c) zjišťovat pohnutku činu (arogance vůči ostatním občanům, vyprovokování), d) zhodnotit následky (poranění osob, poškození věci), e) zhodnotit osobu pachatele (dosavadní způsob života, povahové vlastnosti, kriminální minulost).

V této trestní věci bylo dle městského soudu jednání obviněného spácháno v rámci předvolebního shromáždění Dělnické strany sociální spravedlnosti, které bylo dne 5.3.2014 oznámeno písemně Magistrátu hl.m. Prahy, odboru živnostenskému a občanskoprávnímu, jako věcně i místně příslušnému orgánu, přičemž jeho účelem bylo zahájení předvolební kampaně k volbám do Evropského parlamentu. Z obrazového záznamu vyplývá, že obviněný svým jednáním uvedené předvolební shromáždění rozhodně nenarušil, neboť již od počátku shromáždění bylo se spálením vlajky Evropské unie počítáno, když za tímto účelem ležela připravena na zemi, včetně předmětů na podpal. Jednání obviněného po celou dobu přihlíželi příslušníci Policie ČR, aniž by považovali za nutné obviněnému v jeho jednání zabránit. Po spálení vlajky Evropské unie, které trvalo řádově pouze několik vteřin, během kterých jistě nehrozilo popálení osob, které jí držely, neboť jí včas upustily na zem, ani žádná materiální škoda na cizím majetku, byl popel z místa činu zcela uklizen. Jednání obviněného přihlíželo, kromě uniformovaných příslušníků policie, cca 11 příznivců Dělnické strany sociální spravedlnosti a cca 20 odpůrců této strany z hnutí Antifa. Pakliže státní zástupce poukazuje, že by státy patřící do Evropské unie mohly oprávněně vnímat spálení jejich symbolu jako hanobení nebo urážku, podle městského soudu předmětem ochrany u přečinu dle § 358 odst. 1 tr.zákoníku je klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek, nikoli vlajka Evropské unie, ani státy sdružené v Evropské unii. Městský soud nesouhlasí s názorem státního zástupce, že obviněný spálením vlajky Evropské unie de facto projevil neúctu vůči občanům zemí, sdruženým v Evropské unii, neboť, pomineme-li fakt, že obviněný sám je občan státu Evropské unie, svým jednáním projevil neúctu k Evropské unii jako k instituci.

Z těchto důvodů rozhodl městský soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení a podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. stížnost státního zástupce zamítl, neboť ji neshledal důvodnou.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 11. března 2015

JUDr. Felicia Hrušková, v.r.

předsedkyně senátu

vypracoval: JUDr. Richard Petrásek